

Comité-Schnitzelbank 1932

D'Bättelmusikante

Als Bättelmusikante froh
wänn mir Disjohr an d'Fasnacht ko.
Mir singe nätt und musiziere,
dien au deil Lit e biß blamiere.

Was hit me baut isch grad fir d'Kas
s'stoht alles doch am läge Blaz.
Drum griegt d'Dreitrosebrugg — ihr Liebe,
unte Redli zum verschiebe.

Dä Drägg wo d'Lit uf dr Epa drage
fliegt dr ander Dag in Glegglivage.
D'Mischtkibellit — sinn au nit dumm
und bringes zrugg — so gohts z'ringsum.

Do die harmlose Milchmapfiffe
dien schients de Schugger an d'Närve griffe.
E-n-andri Pfiffe, me sait au Schnalle,
det däne Lit scho besser gsalle.

Am Minschterblaz e Rutscher glatt
zeigt im e Fremde unsri Stadt:
„G'sehn si das Grischt? — I erinnere mi,
do isch als friehner s'Minschter gfi“.

Stidsrichte-Handel sich guet biwärt
ins Richli kunnt drum aini z'Wärt.
E schwarzi Gugge, nätt zum Dail
het iberseeische Zwätschge fail.

Dr „Basler Helge“ reklamiert
will s'Hebelpissoir ihn schiniert.
Hätt ich e Zittig — zum S... drin z'brichte,
miesst i mi Sach nit dert verrichte.

Me gseht dr Feliz mit-eme Kind
„isch das si Tochterli?“, frogt ain gschwind.
„He nai! Si Frau (sait dr ander flissig)
fir nienzähundertzweiedrissig“.

Kemmet alli an Schlussobe vo de
Comité-Schnitzelbänk, am Sunntig
no der Fasnacht z'obe am siebeni
im Grosse Musiksaal.